

[Fisker.]

anvendes, vil det dog i sidste Instans komme Kommunens Skatteydere til gode.

Jeg vil sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som for øvrigt i sine Udtalelser vedrørende Muligheden af at fremskaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse ikke i nævneværdig Grad pegede paa, hvor man skulde søge disse Muligheder, at vi ikke er uenige med ham i, at det er bedre at fremskaffe Arbejde end at give Understøttelse, og at det er godt, at de arbejdsløse selv saa kraftigt fremhæver, at dette ogsaa er deres Standpunkt, men jeg vil gerne spørge den ærede konservative Ordfører: Hvad skal saa de arbejdsløse leve af, indtil Arbejdet kan fremskaffes? Er det ikke nødvendigt, at disse Mennesker, indtil Arbejdsmuligheder tilbydes sig, faar Lejlighed til at eksistere paa en saadan Maade, at de ikke underkastes andre Menneskers personlige Skøn og Vilkaarlighed? Det forekommer mig, at paa Baggrund af den Stilling, som Partiet indtog forleden overfor de over 30 000 arbejdsløse Mennesker, som er uden Muligheder for at kunne faa Hjælp paa anden Maade end ved at søge Hjælpekasse og Fattigvæsen, tager det foreliggende Lovforslag sig noget ejendommeligt ud. Man taler her om Skattelettelse, ikke blot til Folk med store Gældsbyrder, men ogsaa til Folk med store og smaa Formuer, naar blot de er Landbrugere eller Gartnere, men overfor Tusinder af Mennesker, som er ringere stillet end nogen andre i vort Land i Øjeblikket, Folk, som uden egen Skyld er berøvet alle Arbejdsmuligheder, har man højst et Skuldertræk tilovers, de udleveres til Kommunerne som hjemfaldne til Fattigvæsenet og til Hjælpekasserne, de prisgives et Skøn og en Vilkaarlighed, der kan komme til at virke i høj Grad uheldig. Mange af disse Mennesker trykkes dybere og dybere ned. Forsøg paa at skaffe dem en retmæssig Hjælp, som dog i nogen Grad kunde holde dem oppe, har man fra konservativ Side vendt sig imod. Her synes jeg, der var Brug for de stærke Ord, her kunde de mørke Farver og her kunde de krisemæssige Foranstaltninger sættes ind. Her kunde der med god Grund tales om Katastrofer, om at Tusinder af Hjem staar i Fare for at gaa til Grunde, og at Hjemmenes Fundament smuldrer, og den opvoksende Slægt trues med fra Barneaarene Livet igennem at komme til at bære Mærke af disse forfærdelige Forhold. Men den Gang Forhandlingerne her i Tinget drejede sig om Hjælp til disse Mennesker, om en Mulig-

hed for at skaffe dem det mest nødvendige, uden at de behøvede at tigge andre Mennesker derom — den Dag var de Konservative ikke at faa i Tale. Jeg tror, at denne Baggrund for de foreliggende Lovforslag giver dem en ganske særlig Karakter, og jeg tror ogsaa, at man ude i Befolkningen vil vide at vurdere de Konservatives Indsats, netop fordi den har denne mørke og skumle Baggrund.

Madsen-Mygdal: De Udtalelser, der hidtil er faldet under denne Forhandling, tyder jo ikke paa, at der er stor Udsigt til at opnaa Resultater af de Lovforslag, som er forelagt fra konservativ Side, og jeg kunde for saa vidt fatte mig i stor Korthed, hvis det kun var disse Lovforslag, jeg ønskede at omtale. Men Lovforslagene er jo forelagt med den Begrundelse, at der foreligger en krisemæssig Tilstand i vort Land, og at der derfor fra Statsmagtens Side bør ydes Støtte til det nødstedte Erhvervsliv, og ganske særlig til Landbruget. Dette er jo Formaalet med de foreliggende Lovforslag, og det forekommer mig derfor ikke, at det kan betegnes som ubetimeligt, at vi, naar saadanne særlige Kriseforslag er fremsat, tager os Tid til en Undersøgelse af, hvorvidt det er rigtigt, at der foreligger en Krise, og hvori denne Krise bestaar. Kun deraf kan man udlede de Midler, som skal anvendes for at komme igennem den eventuelle Krise.

Naar jeg hører de Udtalelser, der er fremsat her i Dag, ikke mindst af den højtærede Finansminister, og som gaar ud paa, hvad vi i øvrigt har hørt adskillige Gange fra socialdemokratisk Side, at vi stadig har Militærudgifternes Nedsættelse til Rede: blot vi skærer Militærudgifterne ned, er der Lægedom for enhver Sygdom, dør er Midler, dør er Penge — naar jeg hører dette udtalt igen som højeste Statsmands-Visdom indenfor Socialdemokratiet, faar jeg Indtryk af, at den højtærede Finansminister endnu ikke har givet sig Tid til nøje at undersøge, hvad det er for en Krise, vi staar i, for hvis han havde det, saa kunde han ikke fremsætte den Udtalelse, at vi blot kan nedsætte Militærudgifterne, saa vil det hele være bragt i Orden. Jeg vil derfor, inden jeg gaar over til at omtale selve de foreliggende Lovforslag, udbede mig Tingets Opmærksomhed for nogle faa almindelige Bemærkninger om de Vilkaar, hvorunder dansk Erhvervsliv i Øjeblikket arbejder.

Jeg maa da straks sige, at der efter mit bedste Skøn og efter nøje Overvejelse af Forholdene desværre ikke forekommer